அன்புவின் நற்சிந்தனை

bala jasmine

பச்சைப்பசேல் என்ற பசுமையான கிராமத்தில் அன்பு என்ற சுட்டிப் பையன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தினமும் காலையில் பறவைகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் உணவு அளிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் காலை அன்பு ஆற்றங்கரையோரம் நடந்து சென்றபோது, சிறகு உடைந்த ஒரு சிறிய அழகான பறவையைக் கண்டான். அந்தப் பறவை வலியால் துடித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து அவனது மனம் உருகியது.

அன்பு மெதுவாக அந்தப் பறவையைத் தன் கைகளில் ஏந்தி வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றான். அதன் சிறகுகளுக்கு மென்மையாக மூலிகைச் சாறு தடவி, அன்போடு பராமரித்து வந்தான்.

சில நாட்களில் பறவை பூரண குணமடைந்து மகிழ்ச்சியுடன் தன் சிறகுகளை அசைத்து மரக்கிளையில் அமர்ந்தது. அன்புவின் அன்பைக் கண்டு மகிழ்ந்த அப்பறவை அவனுக்கு ஒரு மின்னும் விதையைக் பரிசளித்தது.

இந்த விதை உன் நல் எண்ணங்களின் அடையாளமாக மலரும் என்று பறவை கூறிவிட்டு வானில் பறந்தது. அன்பு அளவற்ற மகிழ்ச்சியோடு அந்த அதிசய விதையைத் தன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் நட்டான்.

தினமும் அன்பு அந்த விதைக்கு நீர் ஊற்றி, பிறருக்கு உதவி செய்யும் நற்சிந்தனைகளோடு அதை அன்போடு பராமரித்து வந்தான். சில நாட்களில் அதிலிருந்து வண்ணமயமான ஒரு அதிசய மலர் மலர்ந்தது.

அந்த அதிசய மலரின் நறுமணம் கிராமம் முழுவதும் பரவியது. அந்த மலரைப் பார்க்கும் எல்லாரது மனதிலும் அன்பும் அமைதியும் நிரம்பியது.

Generated By www.genstory.app

கிராமத்து மக்கள் அனைவரும் அன்புவின் தோட்டத்தில் கூடி, அந்த மலரின் அழகையும் அவன் பறவைக்குச் செய்த நற்செயலையும் புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

அன்புவின் ஒரு சிறிய கருணைச் செயல் முழு கிராமத்திற்கே பெரும் மகிழ்ச்சியையும் நல்லிணக்கத்தையும் தந்ததை ஊர்மக்கள் உணர்ந்தார்கள்.

நாம் விதைக்கும் நல்ல எண்ணங்களே நமக்கு அழகான வாழ்வைத் தரும் என்ற உயரிய பாடத்தை அன்பு தன் மனதில் ஆழமாகப் பதித்துக் கொண்டான்.